

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914204290
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914204290.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom gen. M. U. č. XX/XX, XXX XX C., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 1.305,21 eur,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 793,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 793,76 eur od 24.06.2013 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.05.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.305,21 eur, a to titulom úhrady istiny, ktorá predstavuje sumu 893,76 eur a titulom úhrady úrokov a poplatkov vo výške 411,45 eur, spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 24.06.2013 až do zaplatenia. Po skutkovej a správnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že rozsudkom sp.zn. 1T/28/2013 zo dňa 24.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 24.06.2013, bol odporca uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. V uvedenom rozsudku bol navrhovateľ v zmysle § 232 ods. 3 Trestného poriadku odkázaný na uplatnenie nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uvedené trestnoprávne konanie odporcu spočívalo v tom, že v byte svojich rodičov na adrese gen. M.U. č. XX/XX v C. sa v mesiaci október 2012 zmocnil úverovej karty svojho otca Y. T., nar. XX.XX.XXXX, č. úverovej karty XXXX XXXX XXXX a vydávajúc sa za svojho otca požiadal dňa 20.10.2012 telefonicky navrhovateľa o revolvingový úver, ktorý bol dňa 20.10.2012 na meno jeho otca Y. T. schválený pod č. XXXXXXXXXXXX a následne v období od 20.10.2012 do 09.11.2012 z úverovej karty pre vlastnú potrebu vybral v Ružomberku sumu 640,-eur a rovnakou úverovou kartou zaplatil za tovar v hodnote 253,76 eur, čím spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 893,76 eur. Týmto svojím konaním odporca úmyselne uviedol navrhovateľa do omylu tým, že aktivoval kartu, ktorá bola vystavená na jeho otca, pričom zneužil osobné údaje svojho otca a v dôsledku jeho podvodného konania mu navrhovateľ poskytol revolvingový úver. Týmto svojím konaním odporca spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 1.305,21 eur, a to titulom istiny, ako aj titulom úhrady úrokov a poplatkov, pričom táto suma pozostáva z istiny vo výške 893,76 eur a úhrady úrokov a poplatkov vo výške 411,45 eur.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 47 ods. 2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Úverovej zmluvy č. 4102026891 zo dňa 09.02.2011, fotokópiou úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, výpisom z úverového účtu, a taktiež oboznámením sa s pripojeným trestným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 1T/28/2013, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/28/2013-82 zo dňa 24.06.2013 právoplatným a vykonateľným dňa 24.06.2013, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste (uzatvorená dňa 12.03.2013 o 09.15 hod. na Okresnej prokuratúre Ružomberok medzi obvineným Y. T., t.j. odporcom a prokurátorom Okresnej prokuratúry v Ružomberku), bol odporca uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že presne v nezistenom dni v mesiaci október roku 2012 sa v byte svojich rodičov na adrese gen. M. U. č. XX/XX v C. zmocnil úverovej karty Y. T., nar. XX.XX.XXXX, č. karty XXXX XXXX XXXX XXXX a vydávajúc sa za svojho otca Y. T., nar. XX.XX.XXXX telefonicky požiadal dňa 20.10.2012 navrhovateľa o revolvingový úver, ktorý bol dňa 20.10.2012 na meno jeho otca Y. T. schválený pod č. XXXXXXXXXXXX, pričom po doručení PIN kódu k predmetnej úverovej karte bez vedomia svojho otca Y. T. z uvedenej karty pre vlastnú potrebu vybral v období od 20.10.2012 do 09.11.2012 v Ružomberku sumu 640,-eur, úverovou kartou zaplatil za tovar v hodnote 253,76 eur, čím spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 893,76 eur. Predmetným rozsudkom bol navrhovateľ odkázaný s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z predmetného trestného spisu mal súd preukázané, že odporca titulom predmetného úveru čerpal od navrhovateľa celkovo sumu 893,76 eur, pričom dňa 16.11.2012 z uvedenej sumy uhradil sumu 100,-eur (viď písomné podanie navrhovateľa na čl. 23 a 24 trestného spisu sp.zn. 1T/28/2013).

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 podľa ktorého výška z úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinených k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona, súd návrhu navrhovateľa čo do zaplatenia sumy 793,76 eur titulom skutočnej škody vyhovel, keď mal preukázané, že odporca vyššie špecifikovaným protiprávnym konaním spôsobil navrhovateľovi škodu tým, že podvodným konaním vylákal od neho celkovo sumu 893,76 eur (a to v období od 20.10.2012 do 31.10.2012), pričom z tejto sumy uhradil dňa 16.11.2012 sumu 100,-eur. Z uvedeného je zrejmé, že odporca svojím konaním spôsobil navrhovateľovi skutočnú škodu vo výške 893,76 eur, ktorá bola z dôvodu čiastočného plnenia vo výške 100,-eur čiastočne uhradená (čím peňažný záväzok odporcu v rozsahu jeho plnenia zanikol splnením), a tak výška skutočnej škody predstavuje v čase vyhlásenia rozsudku sumu 793,76 eur.

Pokiaľ sa navrhovateľ v súdnej veci domáhal ďalších nárokov prevyšujúcich vyššie uvedenú výšku skutočnej škody vo forme úrokov a poplatkov, a to, ako to nepriamo vyplýva z návrhu na začatie konania, titulom ušlého zisku, súd dospel k záveru, že návrh na začatie konania v tejto časti nie je ani len z časti dôvodný, keď uvedené nároky nemožno kvalifikovať ako skutočnú škodu a ani ako ušlý zisk. Pojmovovo možno ušlý zisk definovať ako rozdiel toho čo poškodený dôvodne očakával v prípade, ak by nedošlo ku škodovej udalosti, a toho čo poškodený reálne dostal napriek tomu, že ku škodovej udalosti došlo. V súdnej veci však navrhovateľ odvodzuje svoje dôvodné očakávanie majetkového prospechu od samotnej škodovej udalosti (od protiprávneho konania odporcu), a teda v danom prípade, ak by nedošlo k vzniku samotnej škodovej udalosti, nemohol by navrhovateľ očakávať žiadny majetkový prospech a rozhodne by nedošlo k zväčšeniu jeho majetku, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako ušlý zisk. Pripustenie opačného záveru by malo za následok, že v prípade takéhoto protiprávneho konania by poškodenému vznikol nárok na zaplatenie tých istých plnení, ako by to bolo v prípade uzatvorenia platného právneho úkonu. Podľa názoru súdu, by navrhovateľovi vznikol nárok na ušlý zisk zodpovedajúci výške príslušenstva poskytnutého úveru iba v prípade, ak by navrhovateľ v konaní preukázal, že uzatvorením predmetnej úverovej zmluvy s odporcom mu bolo znemožnené uzatvorenie obdobnej, resp. rovnakej úverovej zmluvy s iným záujemcom, z ktorej by mohol očakávať rovnaký, alebo obdobný výnos. Uvedené však navrhovateľ v konaní nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil.

Pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania zo sumy 793,76 eur, a to podľa § 563 Občianskeho zákonníka, keď mal v konaní preukázané, že navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 814,33 eur už počas jeho výsluchu zo dňa 14.01.2013 a odporca sa o uplatnenom nároku na náhradu škody dozvedel najneskôr dňa 12.03.2013, kedy s prokurátorom Okresnej prokuratúry Ružomberok uzatvoril dohodu o vine a treste č.k. 1Pv/4/13-13. Súd potom, keďže je viazaný návrhom na začatie konania, priznal navrhovateľovi úroky z omeškania za ním uplatnenú dobu, t.j. od 24.06.2013 (odporca mal vedomosť o nároku na náhrady škody zo strany navrhovateľa vo výške 814,33 eur už dňa 12.03.2013). Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, táto bola vyčíslená v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania stanovená Nariadením vlády je o 8 %-tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, keď základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 13.03.2013 mala výšku 0,75 % ročne, potom zákonná výška úrokov z omeškania predstavovala 8,75 % ročne (0,75 % + 8%).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že náhradu trov konania navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil, a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.